

Jf. især FF kap. 16

1. Forklar hvad der menes med at aspiration ikke er distinktiv finalt.
→ At aspiration ikke er distinktiv i final position (i den fonologisk stavelse), vil sige at aspiration ikke er betydningsadskillende i denne position. Med andre ord: et ord der indeholder en lukkelyd i denne position, betyder det samme hvad enten lukkelyden udtales med eller uden aspiration (fx [t^sαĝ] = [t^sαk^h] *tak*, [t^sαĝΔ] = [t^sαk^hΔ] *takker*).
2. Konstateringen af at aspiration ikke er distinktiv finalt, og at udtalen normalt er [b̥ d̥ ĝ̥], fører til tre forskellige resultater af den fonologiske analyse – afhængigt af de præmisser der ligger til grund for analysen.
Hvilke præmisser drejer det sig om?
→ Ud over (1) komplementær distribution og (2) fonetisk lighed, som alle analyserne – implicit eller eksplicit – er baseret på, drejer det sig primært om følgende præmisser:
 - accept eller ikkeaccept af overlappende manifestation
 - rekurs til morfologien
3. Gør rede for hvilke af disse præmisser der ligger til grund for hver af de tre tolkninger af fraværet af en final aspirationsmodsatning:
 - a. /p t k/ er defektivt distribuerede.
→ – fonetisk lighed; komplementær distribution
– ingen accept af overlappende manifestation; ingen rekurs til morfologien
 - b. Den distinktive modsætning mellem /p t k/ og /b d g/ er neutraliseret.
→ – fonetisk lighed; komplementær distribution
– accept af overlappende manifestation
– morfologisk alternation kan – men behøver ikke – inddrages (FF s. 279: (c) over for (a) og (b))
 - c. Kontrasten mellem /p t k/ og /b d g/ manifesteres forskelligt initialt og finalt i den fonologiske stavelse: initialt er kontrasten en aspirationsmodsatning, finalt en modsætning mellem uaspireret lukke over for approksimant eller halvvokal.
→ – fonetisk lighed; komplementær distribution
– accept af overlappende manifestation
– rekurs til morfologisk alternation ud fra det styrende princip at vekselformer af samme rod så vidt muligt skal have samme fonologiske repræsentation, og at de regler der forvandler fonemskrift (underliggende repræsentation) til lydskrift (udtale) skal være simple, fonetisk rimelige og generelle.